

N:o 8.

Af herr **Räf**, om skrifvelse till *Kungl. Maj:t* angående frihet för prästerskapet att, äfven då sjukdom eller sådan särskild anledning ej föreligger, utdela nattvarden i andra lokaler än kyrkan.

Ursprungligen skulle »det heliga dopet alltid värdeligen och gudeligen förrättas i kyrkan» och »utaf de ordinarie predikanterna i församlingen, där barnen födde äro». Hade dessa kyrkolagens bestämmelser ej blifvit upphäfda, så skulle nog det antal barn, som icke blifvit döpta af svenska kyrkans prästmän, varit bra många gånger större än hvad händelsen nu är. Men tack vare kungl. förordningarna den 20 september 1859 och den 13 september 1864, som tillåta, att dopet sker å annat lämpligt ställe och af präst i annan församling, då han därom anlitas, så hafva till och med de frikyrkliga i allmänhet anlitat statskyrkans prästmän att förrätta detsamma. Och därigenom hafva vi undgått större sönderingar och praktiska svårigheter på detta område.

Annorlunda gestaltar det sig i afseende på nattvarden. Angående denna bestämmer kyrkolagen fortfarande, att den utom i vissa nödfall »skall begås i kyrkan och icke hemma i husen.» (Kap. 11: 12). Utan att inlåta mig på några undersökningar om, huruvida detta lagrum står i öfverensstämmelse med den första kristna kyrkans praxis, måste man dock utan vidare kunna inse, att det har verkat och fortfarande verkar i rak strid med kyrkans eget intresse samt skapat mera separatism än något annat.

Med anledning däraf vågar jag alltså föreslå, att prästen må erhålla samma frihet att utdela nattvarden uti äfven andra lokaler än kyrkor som han nu äger frihet att predika Guds ord, förrätta dopet och kyrkotagningar i hvilka lokaler han finner därtill lämpliga, och hemställer därför,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring uti nu gällande kyrkolag, att den må gifva svenska kyrkans prästerskap frihet att äfven uti icke sjukdoms- eller andra nödfall utdela nattvarden uti andra lokaler än kyrkan.

Stockholm den 16 januari 1909.

E. Räf.